

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Specvlvm Ivrīs Gvlielmi Dvrandi

Durantīs, Guilelmus

Avgvstae Tavrīnorvm, 1578

[De Exordiīs & Arengīs aduocatorum.]

[urn:nbn:de:hbz:466:1-96846](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-96846)

quod iudex possit ad animum reuocare, vel quo possit offend. Nam & verbo iniuria irrogatur. Infit. de iniur. in princ. ff. eo. l. j. in princ. & l. lex Cor. de pen. distinet. j. aut facta. extr. de iure-
 1 Jur. Quintauallis. Res enim periculosa est, sub iudice litigare of-
 feso. ff. de arbit. non distinguemus. §. cum quidam. C. de iudic. a-
 pertissimi. iii. quaestione. v. quia suspecti. extr. de excepti. cum in-
 ter. & de app. c. secundo requiris. in fin. Caveat etiam, ne quis per
 aliqua. uideatur uelle eius iudicium declinare, nisi causam propo-
 nat sufficientem. Ex hoc enim iudicem sibi constituet aduersari-
 um. Nec appellet sine causa euidenti: quia periculosum est iudicem
 2 pronoucasse, vel eius sententiam non seruare, uel eius iudicium
 declinasse. 50. distinet. si quis prepoftera. C. quando prouo. non
 est ne. l. si in fin. extr. de off. deleg. suspicionis. in prin. Quod si eum
 sic pronoucasse, non plene de eo confidat: quia saepe animi motum
 multus eius detegit, ut iam uidi. ff. de offic. praes. obseruan-
 3 dum. in si. §. Studet igitur complacere. nam dum is placet, qui
 ad intercedendum mittitur, tanto facilius ea pro quibus interce-
 dit, obtinetur: ut j. quaestione. j. Christi sacerdotes. extr. de re
 iudic. ad Apostolicam. prope princ. lib. vi. & e contra, dum is, qui
 displicet, ad intercedendum mittitur. irari animus ad deteriora
 prouocatur, xvi. distinet. hoc habet. §. ecce. quod si eum uiderit
 prouocatum, nihil ei respondeat. memor illius uerfus. Cum fu-
 4 ror in cursu, & c. ut s. uerfic. item stando. Item docent quidam,
 ut aduocatus iudici frequenter ad aurem loquatur. Putabit e-
 nim pars altera de se, uel causa eius ipsum loqui: iuxta illud a Co-
 5 scius ipse sibi de se purat omnia dici. & eum nimis familiarem esse
 illi. extr. de off. iudic. deleg. infimante. Et ex hoc contra eum pars
 altera concipiet, sicque indignatio inter eos oritur. iij. qu. v. quia
 suspecti. sed hec doctrina non est secundum legem Moysi. vj. q. j.
 infames. ibi. qui contra innocentes. & c. xvi. distinet. hoc habet. §.
 ecce. extr. de homi. sicut. §. illi uero. Unde iudex cautus non debet
 talibus confabulationibus aurem porrigere: in quo in aure au-
 dit, debet publice recitare: ne in finitum incidat suspicionem.
 extr. de hereti. cum ex iniuncto. prope princip.

ADDITIO.

2 Illud. §. Catonis post prin.

ADDITIONES NOVAE.

- * Nota quod mos aduocatorum est seruandus. glo. in l. Labeo. ff. de statuli-beris.
- * Aduocat us si condemnatur, non est cogendus soluere nisi quatenus facere potest. l. miles. in prin. ff. de re iudic.
- * Aduocatus quis cogitur esse iniunctus. l. j. §. ait prator. ff. de postic. j. de officio iudic. & ibi per doctores.
- * An illiteratus possit esse aduocatus. not. in l. j. in prin. de postic.
- * Aduocatus, uel doctor abstrahit de matricula propter delictum non debet in eadem describi sine licentia principis. Angelus de Perusio in l. si manus fuis. in fi. C. de libertis. & eorum libertis.
- * Aliquis timet ne sim aduocatus contra ipsum, ostendit mihi instrumenta sua & secreta. postea accipit alium aduocatum, & me modo aduersarius suus uult accipere. Dicit ille, domine iudex non est equum, quia uidit omnia iura mea, & secreta mea scit, an potero esse aduocatus contra ipsum, fac. quod sic. j. aduocatos de variis & extr. cog. Guid. de Suz. ponit in laic prator. de postic. de honestate postum dicere sibi, si non acceperis me in aduocatum, ero aduocatus partis aduersae.
- * Aduocatus iurati non prestat patrocinium pro aliquo contra ciuitatem an pro scholari suo poteri & postulare contra ciuitatem. Guido de Suz. dicit quod sic. in l. hi qui fisci. ff. de postic. quia aduocatus fisci potest postulare pro filio suo contra fiscum, & doctor potest dici pater scholaris. l. j. de excusatio. art. lib. x. Item in generali sermone quaedam tacite excipiuntur. ergo & c.
- * Aduocatus habens feudum ab vna persona ut ipsum adiuret in omni causa postea accipit ab alia sub eadem conditione: forsitur quaestio inter ipsas quam debet prius adiurare. Vbertus de Bobio dicit in l. a principe. de postic. quod debet adiurare primam. ar. l. in operis. ff. locati.
- * Aduocatus qui prodi. secreta partis suae, uel reuelat, quia poena teneatur. Bar. in l. j. de calum.
- * Aduocatus de multis cautelis debet sibi praecauere. primo ut de iusta causa sibi assumat litem, l. rem non nouam. C. de iudic. in qua si iusta sit, potest sine peccato patrocinari, & aduersarium suum decipere, nec in hoc peccat. ar. no. xxij. quaestione ii. c. dominus noster.
- * Aduocatus rei quando actor aliquod protestatur in iudicio, semper solet dicere, cui protestationi reus non consentit, secundum Io. Calde. in c. in gene. si de electione. & hac ratione glo. Io. xx vij. q. j. c. dicit quod quotiescunque actor in iudicio aliquid protestatur, & reus taceret, videtur consentire.
- * In nulli. de iudicis. C. Quero quando duo iudices inquirunt de eodem delicto, an vnus debeat remittere cognitionem ad alium, ubi non apparet de praenotione: dic quod sic, alius se impediunt. unde reus debet esse cautus ut non opponat exceptionem praenotionis. Bal. vbi s.
- * In l. propter idum. §. & si quidem. de iudicis. nota, quod ille qui citatus non comparere, non dicitur contumax, nisi contumacia eius acculetur per adue Bald. vbi s. quia litera dicit, accusati omnis contumaciam incutante notatur quod iudex nunquam procedit nisi ad instantiam partis: &

ideo si sententia appareat lata pro presente contra absentem & non lata ad eius instantiam, non tenet. Bal. in dicto §. & si quidem.

De Exordiis & Arengis aduocatorum.

SVMMA RIVM.

- 1 Oratorum seu prolocutorum honesta proponendi consuetudo in multis perpenditur.
- 2 Aduocati non debent tanquam inter procillas eloquentia a proposito vitiose dinari.
- 3 Aduocatus de sola vocis magnitudine confidens, & vocis sonoritate aures ad audiendum mulcens, non laudatur.
- 4 Modus ubique laudandus est: nam modus est pulcherrima virtus.
- 5 Modus quem debet aduocatus habere in iudicijs, & qualiter se debeat habere in suis prolocutionibus.
- 6 Audaciam aduocato peroranti tribuunt septem. Contraria contrarium operantur effectum.
- 7 Sermo perit, ubi benignus non praesatur auditus.
- 8 Multiloquio subditus, ex eo se inquinat.
- 9 Discretus esse debet aduocatus, ne aut tacenda proferat, aut proferenda reticeat.
- 10 Multiudo verborum onerosa est, & nil habet honesti.
- 11 Opus non est verbis, quorum prolatione nullus sequitur effectus.
- 12 Iudex bene facit procaecum, loquacem, uel garrulum ex officio suo tanquam sui auditorij turbatorem, excludendo. Est modus in rebus, sunt certi denique fines.
- 13 Ordo postulantium est a iudice obseruandus.
- 14 Abstineret a blanditijs, philosophicum est temperamentum: adulationibus uero vacare, reprehensibile. Aduocatus rei qua forma in iudicio incipiet.
- 15 Ius oritur ex facto
- 16 Aduocatus rei aduocatum actoris debet commendare, & qua forma illi debeat contradicere.
- 17 Scire non potest, quod caret presidio veritatis.
- 18 Scientia praesertur verbis, sicut anima corpori.
- 19 Reus quilibet quibus verbis coram iudice uti debeat. Humane aures talia uerba iudicant, qualia foris sonant.
- 20 Verba debet aduocatus rei coram iudice contra aduersarium replicare.
- 21 Subtilitas immoderata dum plus quam decet exercetur, actionis suae relictum indiem ipsa confundit.
- 22 Disputandum non est de iuris apicibus, ubi bona fide agitur.
- 23 Dialogetica non habet secundum philosophum vim conuincendi, sed studium destruendi.
- 24 Aduocato vno diuersas scientias in iudicio allegante, quid in oppositum debeat sibi contrarius respondere.
- 25 Veritatis sensus amitti solet ubi verborum proprietates attenditur.
- 26 Margaritae ante porcos non sunt projicienda, quomodo intelligendum sit.
- 27 Artis hostes tot sunt quot ignorantes.
- 28 Iactantia qualibet a bonis est moribus aliena.
- 29 Aduocati utriusque partis, quibus uti possint coram iudice praefationibus.
- 30 Precibus postulare quod de iure commune competit, superfluum est.
- 31 Linguae lubricum non est ad consequentiam pertrahendum.
- 32 Antiquitati debetur reuerentia, nec est respuendum quod antiquitati placet.
- 33 Summum in rebus bonum est, iustitiam colere.
- 34 In se iudicanti nihil aduersatur.
- 35 Aduocatus coram summo pontifice proloquens, quibus verbis uti debeat.
- 36 Forma prolocutionis ab aduocato stendenda coram Imperatore conuento.
- 37 Cardinalibus indici aliter proloquentes, quibus & uti debeant verbis.
- 38 Coram quolibet iudice debet aduocatus a picturato verborum factu abstinere.
- 39 Ius quod finitum est, & certum, variari non potest: factum autem sepe.
- 40 Aduocati in diuersis casibus, quibus debeant in processu iudicij verbis uti. Lege cautum habetur, quod pratorum edicta esse non debent elusoria.
- 41 Conferri de omnibus praesumitur quisquis iudicium subterfugere querit. Praecaueri debet, quod potest vel infirmari, vel vituperari. Oculum iudicanti oportet et in qualibet iudiciorum parte cuncta rimari.
- 42 Mens potius quam uerba spectari debent in iudicio.
- 43 Respondere nemo cogitur in iudicio, nisi prius qua proponuntur intelligat.
- 44 Aduocatus cautus coram iudice illiterato, debet sic proponere, ut intelligatur: alijs iudicare non possit.

6. §. Nunc de exordiis & arengis aduocatorum differamus De disputatioe autem que fit ante sententiam, & qualiter iudex in audiendis allegationibus se habeat, dicitur j. de Specul. prima pars. P. a. disput.

multis inatilibus aures hominum peragrare: vt C. de veteri iur. enu. l. tanta. §. contrarium. Vnde Horatius: Cum quid præcipies, esto breuis. Compendium quoque approbat, dispendio reprobaro: vt extra, de re script. dispendia. lib. sexto, & de accus. qualiter in fin. & de re iudic. abbate. in fine. lib. vi. Nec cum verborum multitudine Deus fleat potest: vt de conse. distinct. v. non medio erit. Nec in multitudine sacrificiorum propitiatur. vt retri. q. vij. in granibus. in fin. & decima quarta, quæst. v. c. ij. & c. scriptum est, quia verba veritatem inflant, & vulnerant charitate m. vt nonagesimanona dist. ecce. in fin. ¶ Vnde non est opus verbis, quorum nullus sequitur effectus: vt C. de donat. l. fin. Quia fides veritatis verborum adminicula non desiderat, vt C. si ut scab. heredi. absti. l. j. & de hoc §. Jam nunc uerfic. cautus tamen. ¶ Veruntamen quidam hæc non attendunt doctrinam. Cum enim rustici garrulitatem auctoritatem putent: vt quadagesima sexta, dist. c. j. idcirco rationis defectum supplet garrulitate clamosa, vt sic clientulo & salario satisfaciant solo vento: vt j. uerfic. ita notis & c. Nam vt ait Seneca, imperitorum uerfic. uociferari de longe, quod tamen indecens est. Nam vt idem Seneca dicit, ¶ Quemadmodum viro sapienti incessus modestior conuenit, ita oratio pressa, non auidax. §. uerfic. ut etiam. & §. j. proxi. ver. præcipue. tamen horum fatuitas in sapientum audacia confutatur. Coram quibus imperitus matheos aduersus mathematicos disputans risu patet: sicut ignorans dogmata philosophorum, aduersus philosophos certans: vt trigesima septima, dist. qui de mensa. Non ergo sit procax, loquax, vel garrulus, quod dicit vt §. j. proxi. uerfic. item stando. ¶ Nam iudex beneficit, si talem ex officio suo excludat, tanquam sui auditorij turbatorem. v. q. iiii. in loco. & ar. ff. de his, que in te. delen. l. iiii. §. pe. C. de iudi. Authen. iubemus. Ar. contra, quod patenter dicere & clamare aduocatos, quantum uolent. iiii. q. vii. infames §. tria. uerfic. apud urbem §. ff. de off. proconf. nec quicquam §. circa. & supra, in princ. & xliiii. dist. sit rector. ibi clama, ne cesses, & c. 30. quæst. v. iudicantem. & ibi præbita patientia, & c. & ibi nihil habet in questione, & c. Sed est modus in rebus, sunt certi denique fines, & c. ¶ Item si aduocatus partis alterius uideatur te allegationibus superare, prudenter eum eludet supra §. Jam nunc uerfic. uerum si item cautus sit, ut in cunctis allegationibus primò & ultimò ualidiora proponat argumenta: ut eo §. uerfic. porro. item non certet probris, ut §. eod. §. in prin. Item cauere ne contraria alleget ut §. j. consequenter. in fi. Item consulo, quod abstinere a falsis & cauillosis allegationibus ut §. eod. §. fin. uerfic. item cauere. Item protestetur & sub conditione proponat ut §. j. iam: nunc uer. ex præmissis. & j. uer. aduocatus igitur item cauere, ne ex sua propositione capiat in uerbis, quò garrulus uix cauebitur ut eo §. uer. cautus tamen. Item si plures sunt aduocati, simul delibere quis, & que

33 primò proponat: ut eo §. uer. porro. ¶ Item ordo postulantium est a iudice obseruandus: ut ff. de offi. proconf. nec quicquam §. obseruare. ff. de iud. qui prior. Tamen si primus aduocatus cepit orare super minima re, uel causa, & secundus uelit dicere de ardua, uel magna: secundus primò audietur. arg. C. de testam. man. l. si §. si autem. Imò quia per maiorem questionem præiudicium fit minor: ut iiii. quæstio. xj. §. ciuili. & c. prius. Vt autem que hic, & in præ. §. præmissis, exemplo subiciamus, & formas aliquas rudum gratia annexamus. Aduocatus igitur actoris incipiet sic.

34 E O R M A. ¶ A blanditis abstinere philosophicum est temperamentum in auth. quib. mo. na. effi. sui. circa medium constituto. col. vii. adulationibus uero uacare, reprehensibile. ut xvi. di. clerici. xlv. dist. c. unum orarium §. aliàs, ea demum. prope fi. quia in illo pastore miseris, & c. l. xxviii. di. si. nihil. Consihero compendium breuitatis. C. de iusti. Cod. confir. l. i. ad ueritatem illuminandam adminicula uerborum depello. C. si ut se ab hære. absti. l. j. & j. quæstio. j. Marcion. usum quotidianum in causis approbo. C. de condi. indeb. incerti. & reprobo quæ proponunt extrinsecus, & nil ad præsentem pertinet actum ueluti, arma uirg; can. ff. de uer. obl. quæ extrinsecus. ultimò me insufficietè reputo, uelut Nerua. ff. de postul. l. j. §. in iur. Cui igitur ætas deficit, scientia si qua est, delitescat, & sedens in medio non curet adulationibus ex tolli, seu laudibus ut j. præ. c. nihil. & quadagesima sexta, distinct. sunt nonnulli. His excusatus, idem supplico, ut me benigne audiat, ac ueniam tribuat, si ad præsentem eius commendationi, ac instantium non insisto: ut in prin. huius §. uel commendet eum, si uelit ut §. j. proxi. uer. deinde. & j. uerfic. uel tali ad iusticiam. De uestra igitur licentia, domine, ad præsentem uenio questionem, quæ talis est. Proponat si quidem factum per hæc uerba: Breuiter commemorare necesse est, quod talis contraxit, & c. ff. de off. præf. præto. l. prima. respon. primo. uel per similia. & postea alleget. extr. de postul. præ. bonæ. j. ff. de iur. cod. quidam aut. extr. de sponsa. de mouere. ¶ Nam ex facto ius oritur: ut §. j. nunc tractemus. in fine uero seper sic adiciat: Quare

igitur domine quod intret postulatio mea in conspectu tuo. & secundum eloquium tuum eripe me, ut in Psal. Principes. & iudica iudicium meum, & redime me, & propter eloquium tuum iudica me: ut in Psal. Clamaui. Si quid autem per me ignorancia seu incuria, uel obliuione omissum extitit. supplico ut hoc suppleat discretio iudicantis. C. ut quæ defunt aduoca. par. index sup. l. unica. & in præ. Decre. bonæ. & uigesima octaua. distinctio priuquam ff. de iudic. non quicquid. Multas alias formas uide j. uerfic. potest quoque. ¶ Post hoc autem surgat rei aduocatus, licentia a iudice humiliter petita, & grauitatem seruet, quam dixi mus §. j. proxi. uerfic. cum autem. & ea quæ §. in princ. huius §. sunt descripta demum incipiat aduocatum actoris commendare, uel etiam reprehendere: sub quodam honestatis colore. quæ dicitur ut §. j. iam nunc. & j. præbit dicens sic:

16 F O R M A. ¶ Sapiens, qui paulo ante perorauit, ut cum eius pace loquar, cœmentum sine arena, uel arenam sine cœmento ligauit: ut octuagesima sexta, dist. facientis. animum uestrum, & altantium uerborum sepe reficata multitudine nimium aggra uando ut §. uerfic. deinde. Vnde cum sciam prodentiam nolle uerbis prosperari. sed moribus, paucis utar. ut nonagesimanona, dist. ecce. uestra ac altantium commendationi de uestra licentia, operescens, Si quidem partis aduersæ patronus euidenter causam fouet iniquam, cur eam uerbis releuare conatur, cum ueritatis beneficio non inuenitur, quod in fine luce clarius apparebit, ueritas uincit: ualet & inualefcit: ut viii. dist. consuetudo.

17 Nec stare potest, quod caret præsidio ueritatis: imò quod ratio ne caret, extr. pandum est, lxxviii. dist. cor. episcopi & ubi non est fundamentum, nollum boni operis superest edificium, ut extr. de pres. non. bap. c. iiii. & i. quæstio. j. cum Paulus ueritatem sibi non poterit imputari, cum sit uitium materie, non artificis. ff. lo. ca. item quæritur. §. si gemmam. ff. ad l. Aquil. si seruus §. si calcem & j. uerfic. ad omnes. Diligentiam etiam contra rationem adhibet: ut uidetis. ff. de off. præf. illicitas. §. sicut. extra. de homi. tua. Quare igitur, domine, ut non uerborum folia sed ueritatis radicem consideretis: ut prima quæstione prima. Marcion.

18 Quid sicut anima præfertur corpori, sic scientia uerbis: ut xxxviii. distinct. sedulo. & iuri ac rationi innitor. Aperiam in parabolis os meum, loquar propositiones abinitio: ut in Psal. lxxvii. Primo enim sub compendio respondebo his, quæ pars altera ad suam proposuit intentionem fundam. Secundo proponam ea, propter quæ pars mea est in casu absolutionis. & altera est ei ad interese, ac in litis sumptibus condemnanda. ff. de iudi. eum quem temere. C. eo. properandam. extr. de dolo & con. tu. finem. ¶ Vel sic:

F O R M A. Sapiens nunquam inanis est, sed semper in se habens amicitur, prudetia, qui potest dicere: inducibam iustitiam, & iudicium uestebam. Sane dominus talis uere sapiens est, quæ scientia fulgor, & discretionis uirtus exornant: sed quoniam homo est, decipi potuit, & ad credulitatem pertrahi fallitatis: quia filii, hominum mendaces sunt in flateris, & se aduincem decipiunt: causarum merita occultantes, de pœ. dist. ii. sapiens & j. in forma, sunt nonnulli. & §. j. nunc tractemus. in prin. ¶ Vel tali præfatione reus utatur:

19 F O R M A. ¶ Humane aures talia uerba indicant, qualia foris sonant: ut uigesima secunda, quæstio. v. humane. Ideo namque in stituta sunt, ut per ea quisque in alterius uerba suas perferat cognitiones, non se, ut eis homines fallantur ea quæ. ii. institutum reuerende domine si autem credulitatis his quæ cum uobis colorate sunt proposita præberetis, tanto magis de uobis mirarer quando uos nos eo utriusque iuris peritia præpollere. ext. de diuor. quanto. respon. i. & in negotiis cautum esse: ut xxiii. distinct. qui episcopus. in prin. Sed scio, quod a paleis nostris grana detegere: ut ff. de acquiren. re. do. adeo. §. cum quise. ibi: ut spicis tu is, & c. & ii. q. i. multi. ibi: uelut in messe, palca est & de consecrat. di. v. discipulis. Vnde colorem uerborum non attenderis, sed rei ueritatem, quæ non consistit solum in cōtentione sermonis potius conquiretis, ut xxxvii. di. omnē uim palea est quo factō umbram solum imaginariam, omni quidem effectu uacuum in eis poteritis reperire xxxvii. dist. unio. extr. de consue. quanto. oratorique aperte dicitis: Recede, recede: loquela tua non illuminat cecum, non sanat agrotum. nec tuetur cliētulum, sed impugnat, xlv. dist. in. recedit. Nec propter eius paleam aream. uestra recti tudinis

ADDITIONES.

a Dicit. ¶ Epi. l. in fin.
b Verbum. ¶ Ibi uideat in ii. gl.
c Etc. ¶ Vt §. eo. §. uer. modus.
d Dic. ¶ Vt dixi §. proxi. in prin. ult. col. & clamaui quod statim allegatur est xxi. Osonarius.

rudinis relinqueris ut xxiii q. vii. c. i. imo fecerunt es uentilabro re
sti iudicii granum ueltrum ab eius paleis. ut in pra. c. multi in fina
lei dicetis calculo, quod palea est: ut xxii q. 4. recurrant in fin. vi
debut que recti. & iurabuntur, & omnis ini quitas oppilabit os
20 sum: ut psal. cvi. ¶ Vel ita:

FORMA. Callida quadam ac multiplici argumentatione ius
nostrum pars altera auferre contendit: ut si fides uerbis adhi
beat, ut non uerba pro uerbis, sed res reportaret pro uerbis Sed
Deo propicio. si uerba dederunt. uerba etiam reportabunt. Hac
leguntur xiii. q. i. capitu. ecclesias § ad haec callida. licet ergo per
aduocatum partis alterius multa & satis eleganter sint propo
sita, & auctoritas memoueat proponentis: a iure non tamen
dissentio, Nam & si auctoritas Tuberonis excellens fuerit, tamen
iurisconsultus propter hoc a Seruio non dissentit. ff. de supel
leg. Labeo. Et quidem partis aduersae, & c. ut s. in forma, sapiens
¶ Vel ita:

FORMA. Noti sunt, uobis, domine iudex, qui uentos de the
sauris suis producant, nubes quae ab extremo terra educunt. ut
in Psa. cxxiii. & xxiii. q. i. non afferamus. Aperiunt namque fon
tes scientiae: qui cum non habeant aquam doctrinae, promittunt
imbrem uelut nubes propheticae, & turbinibus exagitantur men
daciurum: loquuntur grandia, & totus sermo eorum falsitas est:
ut de pen. dist. 2. si enim inquit. ultra medium, uer. hi sunt fortes.
& ii. q. vii. sequuti sunt. ad finem contra illud, Nolite multiplica
a re loqui sub limia gloriantes. ut in Cantico, Exultauit a. Venie
tes namque in altitudinem maris, tempestas demersit eos: ut in
Psa. lxxiii. posuerunt enim, secundum Phphetam, mendacium
spem suam, & in mendacium operis sperauerunt. C. de sum. tri.
b liquet § j. b Vnde quia, ut ait Quidius, Nullum tempus fuit nobis
merofum in fabulis conficiendis. & v. q. iiii. in loco. in princ.
& ar. ad hoc xxxvii. dist. capitu. i. & 2. & cap. legimus. & xxvi. q. v.
nec mirum. in prin. 2. col. ver. his igitur. quia per oblectamenta
fabularum, mens incitatur ad inuentina libidinum: ut ea dist.
capitu. ideo. Idcirco fabulis ex aduerso propositis: quia ponde
re careant, nec causam tangunt, non proposui respondere: sed
descendam ad ea, quae ad causam faciunt: & quae clientu
luma meum iuuant: ut ff. de verb. oblig. quae extrinsecus, ¶ Vel
ita:

FORMA. Nihil omnino respondere propositis audito
rum gratia, uile non uideretur: ne forte credat responsionis pe
nuria declinare certamen, & ne in auditorum animis contra
rius uestrum quisquam credulitatis scupulus relinquatur: ut
xliii. dist. in mandatis. in fin. idcirco his, quae sunt ex aduerso
proposita, licet pondere careant, nec ad rem faciant responde
re intendo. Et primo ad hoc, quod prius dixit, & c. Et serua
modum in responsionibus, quem dixi s. ver. post hoc in fin. &
quem ponit Gratianus, xlii. q. i. d. §. ad hoc calida. & papa extra,
de verb. sig. abbate. & de re iud. abbate sane. & de concessio.
c pra. quia cunctis. & in multis aliis. & Ang. xx viii. q. i. sic enim ne
que. ¶ Vel ita:

FORMA. Sunt nonnulli, qui dum aestimari habetes nolunt,
sepe se in quibusdam inquisitionibus plusquam expediat exerce
21 tes, ex nimia subtilitate falluntur. ¶ Subtilitas enim immodera
ta, dum plus quam decet, exercetur, actionis siue reititudinem ip
sa confundit, xlix. dist. hinc etenim. circa princ. ver. paruo autem
& ver. natus etenim. Hos igitur talis dominus, qui paulo ante
proposuit imitatus, uoluit super pennas uentorum: ut Psa. xvii.
oculos suos trans celum leuans, ultra profundum terrarum &
abyssi in quoddam inane demergens: ut xxvii. dist. nonne. & sta
teras dolosas non iure attulit, quibus non rationis, sed uoluntatis
arbitrio, quod uoluit appendit: ut 24. q. i. non afferamus. Posuit
que os suum super celum, lingua transeunt super terram: ut
21. dist. in tantum. & in Psa. lxxii. non attendens, quod ci
to, sepe ruit, qui super astra uolat: non attendens etiam, quod
20 contractus, de quo agitur, sit bonae fidei. ¶ Et ubi bona fide agi
tur, non est de iuris apicibus disputandum. ff. manda. si fidei
§. ut §. quaedam. & quod subtilitas nimia in iure reprobatur
aperte. ut extr. de iudiciis. dilecti. ergo huiusmodi ambagibus re
probatris, ut C. de compen. l. si ad ea, quae de facto tetigit. & de iu
re sic sub eplogo respondeo. dixit enim & c. ¶ Quod si alter per
maximas dialecticas argumentatus est sic dicas.

FORMA. Locutio scripturarum secundum cuiuslibet scien
tie proprietatem accipienda est. Habet enim omnis scientia
quaedam proprie locutionis genera, quae cum in aliam transferuntur,
uideatur absurda: ut 37. dist. locutio. palea est, orator, ille que
audistis, omnem vim inuentorum suorum in dialectica posuit.
23 ¶ Quae, secundum philosophum, non habet uim constituendi, sed
studium destituenti. Sed nec in ea placuit Deus pater & filius &
spiritus sanctus: ut ea. di. omnem. palea est. sine quibus nullum boni
operis superest adificium: ut i. q. i. cum Paulus. Dialecticorum
enim tendiculae phantasmata sunt, & imagines, quae cito pereunt

& soluuntur: ut ea. dist. in uino. & eorum garrulitas & argumenta
sophistica reprobantur: ut ea. dist. c. legimus §. hic etiam. cum per
ea sepe uiri ecclesiastici opprimuntur: ut 24. quaest. 3. transferunt.

¶ Vel si allegauerit poetas, dicas sic:

FORMA. Orator ille, quem audistis, amator ia Buccolicorum
uersum, seu Vergilij, uel Quidij in suae ascriptionis testimonium
allegauit, non attendens, quod per signa poetarum mens exci
tatur ad incentiua uitiorum: ut ea. dist. in ideo. quare meretur cor
ripiscit: & Hieron. ob hoc ab angelo est, correptus: ut ea. dist. legi
mus. ¶ Vel sic, si naturales libros induxit.

FORMA. Orator ille physicus, uel naturalis perscrutator, qui
nempe oculos trans celum leuauit, & ultra profundum terrarum
& abyssi, in quoddam inane demersit, ociosis philosophorum sub
tilitatibus se inuoluens: cur in uanitatem sensus & mentis obscu
ritatem lapsus est: ut ea. dist. nonne. & cap. ecclesiasticis, palea est.
¶ Vel sic, si inducit multos uersus:

FORMA. Orator ille, quem audistis, iam bene feruet, qui
magnam merorum multitudinem congerit & distinguit: ut
24 ibidem. ¶ Vel si dixit de geometria, uel astronomia, uel ar
thmetica, uel musica, uel medicina, uel grammatica, & hu
iusmodi, dicas quod licet ueritatem habeant, non tamen sunt
scientiae pietatis: ut ea. dist. in si quis grammaticam. imo despecta
sunt, & in deturndinem abierunt: quia in errorem mittunt: ut ea.
dist. legimus §. hic etiam & 26. quaestio. 2. capitu. fors. §. his ita. in
fin. & leguntur ut repudiatur: ut ea. dist. in legimus. ¶ Vel sic, si
disputat de uerbis uerborum, prout faciunt saepe dialectici &
grammatici.

FORMA. Orator ille, quem audistis, accurate de uerborum
uiribus disputauit, non attendens, quod indignum ualde est, quod
iuris scientia regulis subiacet Priscianus: ut ea. dist. in indignum.
25 ¶ Nam dum uerborum proprietates attenditur, sensus ueritatis
amittitur: ut extr. de uerb. signifi. praeter eo. & uerborum disputa
tio pertinacibus est relinquenda, secundum Tullium, curiosus, qui
de his, quibus non expedit facile disputant: extra, de re iud. ab
bate sane. prope si. lib. 6. Ad omnes autem praemissas formulas co
cludat sic. Sed certe excusari meretur, nam non uoluntate, sed po
tius grauisissima necessitate propter inopiam, uidelicet iuris & ra
tionis noscitur id fecisse: ut 37. dist. qui de mensa in fi. & c. i. & 10.
dist. si in adiutorium ¶ Postmodum uero surgat aduocatus redar
gurus, & dicat sic:

FORMA. Nemo recte personam reprehensoris suscipit, nisi
qui suis actibus errata condemnat. 31. dist. nemo. Seneca quoque
uir prudentissimus & consul, ut Instit. de fideicom. heredit. §. &
in Neronis ait: Si tibi ipsi non imperasti, ut taceres: quomodo ab
alio silentium exigis? Et in Cato. dicitur: Qualibetate potes
alios corrumpere, dum tacite tibi respondeas eadem, quae corrigis,
commisisse. Nam male castigat, quem sua culpa ligat. 23. dist. in ca
pitu. fin. & 26. di. una. capitu. si quis de 24. dist. in 10. §. quod ergo.
3. quaestio. 7. §. quod ergo. dominus ille dilatauit super me os
suum, ut in Psalmo 34. & uisus est sermonem meum redarguere
de prolixitate uel imperinentia, uel nimia subtilitate: sed si tacuit
set, philosophus fuisse. Sicut dicit Horatius, de quodam minus bo
nos uersus conficiente: Prius enim debuit a se repellere, quod in
alio uidebat reprehensibile. Nam iudicandus, alium iudicans, scri
ptam condemnauit de poe. dist. in 6. capitu. i. ver. iudicās. & seq.
& 40. dist. in multi. Et prius debuit de suo trabem, quam festucam
de oculo educere alieno. 3. quaestio. 7. capitu. infames. §. restatur.
Per me etenim sufficienter, quae circa factum & ius conueniunt,
facta sunt, quibus nondum responsum exitit ex aduerso. 43. dist.
in mandatis. in fin. & 23. quaestio. 4. Nabuchodonosor. respon. i.
Ipse uero quod intellexit, retulit: sed quia non bene intellexit, non
bene retulit, nec decenter: ut 36. quaestio. 5. nec mirum. uer. fin.
per unam colum. uer. quod intellexit. & c. Imo disciplina meam
odiuit: & sermones meos retrorsum proiecit: ut in Psal. 49. Non
attendens illud Salomonis, Prius intellige: & tunc increpa. Prius
d quam scrutare. is non reprehendas. i. quaestio. 3. eorum. d. Vnde de
plano fateor, quod uirtutis animi est indignus: & non intelligenti
26 has scientiae secreta uulgare: ut 43. dist. in capitu. fin. ¶ Quia non
sunt proicienda margaritae ante porcos: ut ea. dist. in mandatis.
& i. quaestio. 3. nolite. prope fin. imo oportet eum, qui rudes allo
quitur, eorum ingenio se aptare, & uerborum ordinem pro au
dientium

ADDITIONES.

a Exultauit. ¶ Sumpto de priore 2. c.
b s. i. ¶ Alias est sub. linter. claras. & habetur Ega. 2. 8.
c Cynodis. ¶ Lib. 6.
d Eorum. ¶ Ad litteram non habemus: sed conuenit quod habetur Ec
cles. 9. 1.

vobis causam talem ex certa scientia commiserit, & vestre industriae iusticie claves commiserit, decet vos illorum typum gerere cunctis partibus iusticiam reddendo, grauatim indebite operam ferendo, & fortiorum insolentias reprimendo, &c. C. de leg. l. i. §. i. extr. de offic. delega. capitulo. fin. xliii. dist. capit. i. extr. de reser. super literis pro. e. fin. in. ¶ Vel sic coram Cardinalibus:

37 FORM A. ¶ Cum preclara sitis ecclesie luminaria, & candelabra splendore iusticie radiantia. ¶ Vel sic:

FORM A. Cui ecclesie Dei sitis principales bases, & columnae, utpote in vestrorum virtutibus merito vicarij festi Christi lateri affinitis, qui mundi cardo est: & vos exinde dicimini cardinales, quorum providentia & consilio mundus, vltimus orbis ordine gubernatur, confidenter ad vos possunt recurrere, qui iusticiam alibi nequeunt obtinere, xliii. dist. diaconi sunt, in prin. & c. sacerdotibus, i. quatuor. vii. accusatio. ver. h. v. & alia. extra. de tr. insla. episc. c. inter. ver. no. enim. & c. seq. vi. q. j. quis quis cum militibus. ext. d. off. leg. c. p. xxiii. dist. i. cetero. an. d. in. fi. ¶ Vel sic generaliter coram quolibet iudice.

FORM A. Quaedam mihi coram vobis audaciam tribuunt proponendi. Primum, clementia, qua singulis benignum praeberis auditu. Secundum iusticia, qua aequali statere libris audita. Tertium, quia in campo mansuetudinis, & freno rigoris maxillas confringitis fatigentium a iure, ac rationis tramite deuiare, ipsos habentis regiminis ad viam rectitudinis reducentes. Quartum, quia iusticiam foueo, & postulare intendo, quam libenter vos colere scio. ff. de off. procon. nec quicquam §. circa. xlv. dist. omnis. extr. de re iud. cum aeterni. lib. vi. C. de iud. i. propeandum. prope prin. xii. q. 2. cum deuotissimam. ¶ Vel sic:

38 FORM A. A picturato verborum fastu abstinens, in simplicitate, quae amica veritatis est, loquar, quae ad factum novero pertinere. Aurum namque eloquentiae a rubiginis scoria expurgatur, dum prolixitas abiicitur, & insititur breuitati: hic enim dulcius humanis auribus, velut, balsamus instillatur. i. q. i. capitu. Marchion. 38. distinct. sedulo. extr. de dolo & contumacia veritatis. xx. vii. distinct. legimus §. hinc etiam. & xviii. distinct. c. j. & s. ver. deinde. ¶ Quod si plures aduocati sint ex altera parte, sic dicit unus illorum:

FORM A. Causa tua multitudinis onero se me superare fatagit machinationibus cauillosis. Sed ecce accepi & apprehendi pharetram canonum, & arcum legalem, chordamque iuris utriusque extendi, allegationum sagittis figitare cupiens, & ferire iuris nostri noxios inuadentes: & quanquam sim in hoc certamine singularis, iustitiae tamen clypeo praenuntius imminentium non metuo multiplicata agmina bellatorum. ¶ Si vero sint plures ex eadem parte, sic dicit unus illorum.

FORM A. Copiosa & celebris domini P. discretio mirifice corda audientium recreauit: & velut auster perfans in hortum iuris canonici & civilis fecit in gyrum illorum aromata suis fastibus redolere. Soluit enim praesentis quaestionis nodum, & plene causam instruxit: adeo ut aliis propositionibus non sit opus. Sed ut eius precantibus sonibus, pauca dicam. ¶ Si vero ei iniungatur ut praedicat, sic dicit.

FORM A. Velut balista praemittit ad allegandum conflictum, non quod scientiae merita exigant, ut praefertur in dicendo: sed ut mei omittentes iuris in hostes gloriosius valeant triumphare. Vel sic: Sed quia in castrorum acie ordinata debiliores aggressores praemittuntur, ut fortiorum vires clarius elucescant: ut §. 39. §. iam nunc. ver. porro. ¶ Cum autem praemissis exordis patroni caustarum ad factum descendere uoluerint: ut super eo ius contutatur, sic poterit dicere.

FORM A. Licet ius, quod finitum est, & certum, uariari non possit ff. de i. & fac. ignorant. l. in omni factum tamen sepe uariari potest. arg. ff. ad mun. ordine. Quare de facili posset iudicantis religio circumueniri, quantumcumque sit in iure peritus: quia facti ignorantia prudentiores sepe fallunt in praesentia. l. in omni. & s. nunc tra. demus & idcirco factum ante omnia recitabo: quod tale est, &c. Vel sic:

FORM A. Quaecumque in lite fiunt, vel ad factum, vel ad ius referuntur, ad instar eius, quod legitur C. de hare. in situ. cum proponas. Nam quaelibet quaestio est uel facti, uel iuris: ut ff. de usuris. mora. Cum i. iur. ex facto ius oritur: ut §. in §. nunc tra. demus. in prin. idcirco prius factum breui relatione referam, quam super edictum iura: quia ubi non est fundamentum, nullus boni operis superest edificium: ut §. e. §. ver. post hoc. Vtar tamen breuitate, ut excludam captiones & superfluitates uerborum. C. quidam ad bonor. pos. ut uerborum. C. de testa. c. amicitia. & s. eo. ver. deinde series autem facti talis est, &c.

40 ¶ Porro in processu iudicii in diuersis casibus aduocati aliquibus uti possunt praefationibus: de quo exempla aliqua supponamus. & primo sic:

FORM A. Lege cautum habetur, quod edicta praetori edicta. sic non debeant ut ff. de iudic. si praetor. extr. de clandest. desp. ca. si §. pen. e. tra. de matri. contra. c. tra. interdi. ecclesiae. c. i. c. sius conor. nec leges iudicio esse debent. C. de bon. i. qua. lib. l. si b. §. ubi autem extra, de except. cum inter. b. & idcirco ne uestrum iudicium elusum sit, inquiratur primitus, an tale mandatum sit sufficiens extra, de procur. in nostra. in fi. C. eo. licet. ¶ Vel sic concludet: & idcirco talem, qui ad uestrum non curauit venire mandatum, animaduersione debita puniatis extra, de do. & c. tuma. prout ff. si quis ius dicen. non obtent. l. uic. C. de iudic. l. propeandum.

41 FORM A. ¶ Cum de omnibus confiteri uideatur, quisquis subterfugere iudicium quaerit: extr. de praesum. nullus. uestra aperte uideri potest prudentia, qua iuris praerogatiua pars aduersa succurrit: quae per excogitata quidem subterfugia retardare nititur negotium principale. ¶ Vel ita.

FORM A. Cum id, quod infirmari, uel uituperari potest, diligenter debeat praecaueri: extr. de ser. non ord. capitu. i. sollicitus, domine iudex, esse debetis, ut iuris mandati primitus discutiat: uel personam actoris, uel rei examinetis, an cum eis iudicium ualeat exerce: ceteri, ne processus in posterum iure ualeat irritari. ¶ Vel sic.

FORM A. In qualibet iudiciorum parte, oculum iudicantis oportet cuncta rimari, & mediatione sedula intueri, ne in aliquo circumueniri ualeat religio iudicantis. 20. q. vlti. iudicantem extra, de fi. de instr. cum Ioan. prope fin. extr. de off. dele. super questionum. §. nos autem. in fin. §. Et inspicere debet. iudex quid uenire potest: ut ff. loca. si quis domum. §. j. & quod infirmari potest. praecauere extra, de ser. non ord. c. i. ideoque sollicitus, domine iudex, &c. ut §. prox. ¶ Vel ita.

FORM A. Euidenter intelligit, qui hoc prudenter attendit, quare momentanea dilationes dari petuntur, quae nullum, uel modicum petenti afferunt adminiculum, sed retardat negotium principale. Vnde, domine iudex, vos, ad quem spectat lites dirimere, ut ff. i. ceter. per. quidam. & ff. de noui. ope. nuncia. l. i. §. & post operis extra, de do. o. & contu. finem. & de resti. spol. frequens. libr. 6. dilationes humi nodi denegare debetis. Quod si opponitur, quod iure conceditur: ut §. q. 4. ca. iudicia §. spiritum. & iuris beneficium nemini est denegandum: ut in auth. colla. 4. sed hoc. 28. distinct. de his. extr. de secundis nup. §. pe. & fina. attendite, si placet, qua mente locutus fuerit legislator: ut ff. ad exhib. l. pen. ¶ Mens enim potius, quam uerba spectatur: ut ff. de supel. lega. l. l. abeo. 38. distinct. sedulo. extra. de uel. b. sig. praeterea. Malitiosus ergo aduersarij obuiantis indulgendum non est, extra, de reser. pro. in. ¶ Vel ita:

FORM A. Iuris probata docet ratio ordinem in causis debere seruari: adeo, ut si quid ex substantiabilibus omisum, seu praeposteratum extiterit: iura de cetero irritum, quod inde sequitur, & inaneut C. de sentent. & interlo. omn. iud. pra. lata. C. de iura. ca. l. 2. §. sed quia ueremur. extra, de lite. conte. capitu. unico. ff. de fidei. commiss. liber. generaliter. §. si quis. quia ex his quae inordinabiliter acta sunt, nihil potest ordinabiliter agi. extra. de accu. qua. liter. i. i. g. iur. pro. uos, ut secundum iuris ordinem procedatis: ut uester processus teneat, & ne ex hoc pars nostra in aliquo laedi possit. Haec breuitatis causa exempli gratia sufficiat memorasse.

43 ¶ Sed nunquid aduocatus in causis leges & canones allegans, debet iustico de petenti ipsas materna lingua proponere, ut ille intelligat? Et uideatur, quod sic nam nemo respondere cogitur in iudicio, nisi prius quae proponuntur, intelligat. §. quaestio. 2. relatum. 11. quaestio. 3. quid ergo? Item nemo lege aliqua obligatur, nisi quae lex continet, si plene referatur ut in authent. ut facta no. constitutio §. fancimus colla. 5. 18. distinctio. capitu. fin. Nec etiam obligatur quis respondere ad uerba non intellecta. extr. de sponsal. ex literis. i. ff. de uerbo. obliga. l. i. §. fin. Ad hoc etiam facit 63. distinctio. capitu. fin. ubi, uitium animi, & c. ff. de eden. l. i. ff. de inter. actio. de aetate §. nihil. Contra, quae ignorans ignorabitur. 37. distinct. c. si. deber enim talis querere inter pretem. ff. de uerbo. oblig. l. i. in fi. 63. distinctio. Adrianus So. dicunt H. & Bart. quod tenetur sic allegare, quod ad iudice & a parte intelligi possit argum. pro eis 28. quaestio. 1. capitu. sic enim neque. prope finem. ubi dicit Ange. ad Pollentium, cum quo contendebat: intelligis ne quid dicam.

ADDITIONES.

- a In campo. ¶ Sumptum de Psal. 31.
- b Cum inter. ¶ De ele. commissa §. porro. lib. 6.
- c Attendit. ¶ Miror quod non allegauit de tempor. ordin. literas. in d. Parte. ¶ j. hoc temperat.
- e Contendebat. ¶ Et sic loquebatur pars parti, non iudici.

Specul. lib. i. Partic. III.

reo interloqui, ne reus eum postea valeat recusare: quod dic, ut supra in titulo de recusar. §. fit autem. ¶ Item studeat destrueri exceptiones per iura, vel per replicationes. extr. de rebus. ex tenore C. de contrahenda & committenda stipular. optimam. extr. de his que si. a maio. part. capi. c. ex ore. Item caveat, ne sibi sit contrarius in suis petitionibus, vel appellationibus: quod si sit, non audietur. extr. de appel. sollicitudinem in fi. arg. lxxiii. dist. gesta. 23. q. 7. c. j. C. de mu. pe. professio tua. Aduocatus tamen rei variis & contrariis potest uti exceptionibus. ff. de excep. nemo. & ff. de inoffi. testa. l. papinianus §. papinianus contra veterani. & §. sed nec impuberis. Tamen si aduocatus erat, proponendo contraria præiudicat domino presenti, & non contradicenti: quod dic, ut infra in tit. de confess. §. postremo in prin. Item cautus sit multipliciter circa libelli conceptionem: quod dic, ut infra de libel. conceptio. §. fin. ¶ Ceterum a si causa sit criminalis, caute procedat: quia circa maiora maius periculum vertitur: vt 4. l. dist. in section. quiescamus. & ideo in his cautus est agendum 7. q. 2. capitu. fi. & magis consulendum. ff. ad Car. l. i. §. i. & diligentius est tunc res examinanda. C. de appel. ad dictos. & ad hoc C. de proba. l. fi. C. ad l. Cor. de fal. vbi Debet igitur aduocatus actoris commendare personam, in quam crimen dicitur esse commissum. arg. ff. de re mil. omne §. i. ff. de poe. aut facta §. i. que est de poe. dist. i. debet etiam notare utilitatem personæ delinquentis, ff. de iniur. si plures. ff. de ince. rui. nau. ped. us §. i. ff. de penis. quedam. Item etiam magnitudinem excessus: nam atrox iniuria vulneris aestimatur. In sit. de iniur. §. atrox ex magnitudine. ff. eodem. prætor §. fina. & qualiter est res mali exempli. Et ad hoc ff. ad l. Corne. de sic. l. 4. §. i. ff. de penis. si quid. §. abortionis. C. de preci. Impe. offeren. l. i. ad finem Dicat etiam qualiter magna siudeat ratio, vt pene præstentur. ff. de fideiul. si a reo §. pen. ff. de posi. bona fides. C. ad l. Iulii repe. l. j. Et qualiter potestates deent esse speculii successores C. de priua. carcel. l. i. C. ad l. Iulii de vi pu. l. fi. de penis. l. si postea: & qualiter facilis venie. &c. vt extr. de vi. & ho. cler. vt clericorum. & 23. q. 4. est iniusta in fine. ¶ Et qualiter innocentes tradit exitio, qui liberant exitia cogitantem, vt ibidem. & in authentica, de man. princip. §. quod si delinquentes. C. de commer. & merc. l. 2. & q. alite, cum impius interficitur, & xv. q. i. nec is, qui. Et qualiter per homicidiorum salus, & c. C. de fer. prouinciarum in fine Et qualiter domini percunt, & c. xlv. dist. sed illud extr. de ind. cum non ab homine. ibi, non possint esse perditioni, & c. Et qualiter non est crudelis, sed minister legis, qui malos percutit vt 23. q. v. non est crudelis. & c. seq. & in pluribus aliis capitulis ibidem.

ADDITIO.

¶ Ceterum. ¶ Iste ver. ad literam fuit Alb. Gal. de acc. ver. sed qualiter. & hoc vsque ibi, qualiter cum impius, & vide quod dicam j. s. prox. in fi.

S V M M A R I V M.

¶ De cautelis & officio aduocati rei.

- 1 Favorabiliores sunt rei, quam actores contra reum.
- 2 Tutius est condemnandum absolueri, quam absoluendum condemnare.
- 3 Rei aduocati officium quod sit.
- 4 Aduocatus rei non debet sine iudicis licentia a iudicio recedere.
- 5 Homo semel malitiæ deditus, cum mala conatur adinuenire, Aduocatus rei debet fideliter iuribus, non fraudibus, se tueri.
- 6 Rei quilibet aduocatus, in quibus specialiter cautus esse debeat.

8. §. Sequitur videre de aduocato rei. Et quidem ille se cure clientulum defendat. Nam ¶ favorabiliores sunt rei, quam actores ff. de leg. iur. favorabiliores Est tutius est condemnandum absolueri, quam absoluendum condemnare. ff. de pe. absentem. in prin. extra, de proba. ex literis. in fin. & de fide instr. ca. inter dilectos. in fin. ff. de actioni & obli. ga. Arrianus. 26. q. vl. allegant. 23. q. 4. quam magnum. & capitul. qui secundum. & capitul. seq. non dico hoc, vt aliquem contra conscientiam inuet: sed cum quilibet præsumatur esse bonus, vt extr. de serati. in ordi. facien. capitu. unico. Nec præsumatur esse in memor sue salutis: vt 1. q. 7. sancimus. se cure laborer, q. reus absoluntur donec, contra eum fuerit probatum. ff. de probatio. ci qui. C. eo. actor que est vi. q. vl. C. de eden. qui accusare. 2. q. 3. fe. q. vltima. capitu. fin. in fine. & C. de accusa. l. fi. in prin. & sepe falso crimina imponuntur. 2. q. i. capitu. multi. in fin. ¶ In prin. mis ergo sciendum est, quod officium eius est, causam. extenua.

re, & fugere & differre. 4. q. 4. nullus vnquam. Inauth. de litig. §. omnem. collat. s. Vnde & reus fugitiuus est: & sic in lege vocatur. C. de iudiciis l. properandum §. & si quidem. Sic tamen fugi at, ne contra eum ex nimia fuga iudex præsumat: vt ix. q. 3. de ceter. nimus. in fin. ff. de cui. & si deo. Nam qui iudicium refugit, apparet eum de iusticia diffidum. xl. q. i. Christianus. in fi. extr. de præsum. nullus. ¶ Item, secundum Vber. a die termini, non compareat mane, sed finat aduersarium primo venire, & tandu expectare donec radio affectus recedat, & tunc veniat vel saltem ultima hora diei, iudice pro tribunali sedente: quia tota dies cedit nisi dictum fuerit, vt certa hora diei compareat. vel aliquid agat. In sit. de verbo. obliga. §. in dicm. versicu. ac nec eo. Sed & si vide rit aduersarium absentem, potest tempellue venire, & cum iudici accusare, & priusquam veniret, redire. Cum autem actore recedente vel ultima parte diei venerit, præmissa qualicunque mora de excusatione ostendat, quasi importune, se voluntarium & paratum in causa procedere, & de dilatione dolere: vt sic iudicem placet, non prouocet, & inter hæc suam scribi faciat comparitionem: & nisi iudex dixerit ei, quod expectet, potest recedere, secundum eum b. ¶ Ego tamen dico, quod non debet sine iudicis licentia recedere: alioquin contumax est. extr. de iudi. cap. i. xi. q. 3. certum. C. li. io. de decur. si quis decurio. Licet enim apparuerit, non tamen processit: cum tamen ad hæc duo teneatur. argumen. extra. de dolo & contu. cap. cum dilecti. Demum præsentem actore, vel recedente, petat a iudice ab instantia iudicij se absolui: quod si obtineat, cum recedat, faciat licentiam & absolutionem scribi. Si vero actor inest, sedat aduocatus rei, & taceat: & se dormire fingat, sicut sagaces sape faciunt aduocati: cum iudex, ei dixerit, Responde obiectis: tunc lenre & pigre furgat, quasi ex citatus a somno, & supplicet iudici pro audientia benigna: vt s. in §. nunc de exordis. in prin. deinde iudicem commendet: & quantum poterit blandiatur eidem vt s. eod. titu. §. hic dicendum. ver. cum autem ad fi. præmissa tamè prius præstitione, & ea iussa scribi, quod quicquid dicit, vel faciet, salua tamen sit ei omnis exceptio tam dilatoria, quam peremptoria: vt extr. de dilatio. c. fi. nec per ea, que dicit, vel proponit, consentit in cum tanquam in iudicem, nec actorem, tanquam legitimam, admittit de qua præstatione habetur C. de lit. contesta. l. unica. ff. quibus mod. pignus vel hypo solu si debitor. & l. in. ff. si quis cau. l. 2. in prin. ¶ Verum præmissa doctrina non illuminat cecos: nec animæ salutem informat: imo ficut scriptu est in Psalm. 36. Qui malignatur: exterminabuntur. Vnde consulo, ut compareat fideliter in termino: & se iuribus, non fraudibus, tueatur. 4. ¶ Quid enim est, quod homo semel malitiæ deditus, non adinueniat, vt in authentica colla. vi. vt hi qui obli. se perhi. ha. res. mino. prope prin. Nam omnis ætas prona est ad malum. 1. 2. q. i. omnis ætas ideo, que potius est ad bonum quam ad contrarium informanda. Item recepto libello, si ei offeratur, duas habet vias: vt no tar. j. de libel. concep §. sequitur. ver. hoc etiam not. ¶ Item fit cautus, vta conspectu iudicis sine aduocato actoris non discedat: ne ille aliqui in eius absentia proponat, quod iudicem mouere possit Item iudicem sape moneat, ne aliqua recipiat, que non sint in actis vel que non fuerint communiter lecta. que dic vt j. de disputa. §. porro. versic. & no. Item fit cautus, ne subito, sed deliberatione præmissa respondeat, vt s. eod. §. nunc de exor. in prin. Item fit cautus, vt cum petitionem viderit incepte formatam, vel alium de lectu in aliqua parte iudicij, propter quem debeat processus annullari, taceat, & in finali calculo hoc referret. Vel dic, vt j. de libel. conce. §. ad huius. versic. cautus etiam fit. Item fit cautus, ne partem instruat in repositionibus facti: vt j. §. prox. ver. l. em fit cautus ne clanculo. Quæ autem his desunt, d. vide j. de compari. in termini. d

ADDITIONES.

- a Sequitur. ¶ Secundum Vber. ultra medium ver. de officio. charta mi hi 13.
- b Secundum eum. ¶ Vber. sic licet, vbi s.
- c In prin. ¶ Hucusque quasi ad literam Vber.
- d In termin. ¶ In honeste se habuit actor, qui s. §. prox. in fin. specialiter instruxit aduocatum actoris in criminalibus causis. & aduocatum reuocatum dimisit sed impetamus Alber. Cal. qui non plus dixit. vbi s. In illis ergo supplendo dicit aduocatus rei sic, domine iudex, pondero certas regulas, que in criminalibus ab utroque iure sumuntur. Quarum prima talis est, q. diligenter fiat examinatio, vbi de salute vel de pernicie hois agit. C. de ap. l. ad dictos supplicio. Et merito: quia vbi maius periculum, ibi cautius incedendum, de ele. vbi periculum. in prin. lib. vi. ff. ad Car. l. i. s. sed & si quis. Constat autem maius fore periculum in parua criminali quam in magna ciuili. ff. de pen. in feruorum facit 23. q. v. capitu. i. ¶ Secunda quæ dat lex, C. de penis. qui sententiam, que præcepit, in sententiis criminalibus hoc temperamentum teneri, vt non prius capitalis seueraque se ratatur in quæquâ, nisi prius sua confessione, vel certa depositione.

conuictus, & sic in subiecto flagitio deprehensus, vt ipse etiam vix ea, quæ cõ-
minis, negare sufficit. Facit 17. quæstio. 4. vxor felicitis. & ut patet ex l. elpiti-
endum. ff. eod. titu. non est in his fuerit gloria exquirenda: imo debet
iudex temperamentum benignitatis legum severitati miscere. Cui conue-
nit 45. distin. disciplina & c. sunt nanque. & capit. sequen. ¶ Tertia est, quod
ex præsumptionibus quis criminaliter damnari non debet. extr. de præ-
sumpt. literas. ff. de penis. absentem. unde licet Salomon 2. reg. 3. capitu. fi-
lium relictum iusserit suæ matri ex præsumptione uolentia: non tamen fabri-
pientem de platio damnauit. habetur hoc de præsumpt. asserit. Facit quod
post Innocen. & Hostien. scripti eod. tit. quia uerisimile. ¶ Quarta est, quod
damnandum oportet prius discretis probationibus & luce clarioribus
esse conuictum. C. de probal. fin. canoniza ta. 2. quæstio. 8. sciant cuncti. Ad
idem 5. quæstio. 6. Epiphanius. & Hier. in expositione Symboli dicit, quod
magna, ut credantur, idoneis & indubitatis testibus indigent. ¶ Quinta est,
maleficium non probari, nisi per testes, qui interfuerunt, & uiderunt. & di-
cant sub suis obtutibus maleficium fore commissum. 3. quæstio. 9. testes. ff.
de qñtionib. Lunius facinoris. §. testes. C. de ero. mil. ann. l. p. 2. hic uero ad i-
dicendi lib. 1. 2. & in aut. de testa. §. sancimus. col. 6. ¶ Sexta quod testes sine in-
tegre opinionis & fame. Si enim hoc in civili requiritur. C. de testib. testium
facilitatem. ff. eod. titu. quæstum in fi. & in tantum hoc requiritur, quod sola
infamia facti ipsum repellat. ff. de senal. Cassus. ubi de hoc. fortius igit hoc
in criminali. extr. de testi. testium. C. lib. 1. 2. de agen. in reb. l. ex eo. ¶ Adde
supra dicta sunt uerba Oldradi, furto sic trauulupta ex eius consil. 193. in-
cipi. uilo diligen.

SUMMARIUM.

1. Aduocati utriusque partis in quibus debeant esse cauti.
2. Nominus aduocatus sciat se potius iurare debere partem rei, quam actoris.
3. Re certare uidentur de damno uitando, non de lucro captando.
4. Diligentia mater est omnium artium, negligentia uero nouerca est eruditionis.
5. Falsitas est immutatio ueritatis.
6. Aduocatus an possit instruere clientulum in responsionibus facti.
7. Peius nulla peior ad nocendum, quam familiaris inimicus.
8. Aduocatus cautus esse debet, ut scripturam in iudicio productam ore suo non legat.
9. Quæcunque sunt uel dicuntur in iudicio ab aduocato, debent à iure uel ratione fundamentum sumere.
10. Falsam legem pro uera, uel abrogatam allegans in iudicio, & iudex, qui eam recipit, falsi crimen incurrit.
11. Infideli totus mundus nihil est.
12. Turpes lites turpiores habent aduocatos.
13. Infidelis & falsarius in iudicio in hoc à mutis animalibus differunt, quod ista mansuescunt aletibus: illorum rabies ipsos, à quibus est nutrita, depascitur.
14. Aduocatus legens falsum instrumentum, uel falsum testem, si scienter facit, debet ut falsarius puniri: & qualiter constare possit de scientia, uel ignorantia.
15. Pluribus intentus minor est ad singula sensus.
16. Consuetum uel alia aduocatus iurare debere, ne causam contra conscientiam, uel de seipsum acciperent.
17. Proponere debet aduocatus in iudicio sub conditione, seu in modum exceptionis.
18. Causa perita per inperitiam aduocati, an aduocatus teneatur, sicut & iudex.
19. Aduocatus dolo faciens, ut clientulus perdat causam, nil certius quod teneatur.
20. Actio de dolo quare non datur contra adultum, qui dolo fecit, quod causa sit perita.
21. Aduocatus causam prorogans ex industria, qua pena puniatur.
22. Ligantur homines per uerba, sicut boues per cornua.

¶ De cautelis & officio aduocati utriusque.

* §. Vtriusque * partis aduocatum esse oportet. ¶ Et primo si sint plures ex parte una, simul super quolibet delibere dubio: ut aduersarij magis timeant, & ne quid inconsiderate depromant: ut §. quæstio. 5. capitu. fin. quæ die ut supra eod. §. iam nunc. uersicu. porro. Item sit cautus, ut querat à clientulo qualem causam foueat: & quod faciat sibi dari facti exemplum. Item querat sollicitè de probationibus quo facto, clientulo consulat, sicut debet. Item clientulo uictoriam non repromittat. Itè si res exigat, alijs sibi associet aduocatos. Item cause secreta non pandat, & alia, quæ die ut supra eod. §. nunc tractemus. Item iudicem commendet, & sibi studeat placere, non eum prouocare, nec prouocato etiam respondeat: quæ & alia die ut supra eodem §. hic dicendum. Item cautus sit ne aduocatum, contra quem patrocinatur, conuictus irriter, sed nec eum multum commendet: sed diligenter eius singula dicta notet. quæ & alia die ut supra, eodem §. iam nunc. Item cautus sit, ut semper consulat in causa petitores, quod die ut supra eodem §. nunc tractemus. & infra de libell. concept. §. ad huius. in princip. ¶ Sit

etiam cautus, maxime aduocatus nouus, ut potius inuet partem rei, quam actoris. Nam iura fauent reo: & citus, poterit obtinere: & poterit etiam ut pluribus defensionibus ad defendendum se & causam suam. ff. de regu. iur. fauorabiliores. & l. nemo ex his. Infit. de interd. §. retinenda. 3. quæstio. 9. iudicis ff. de actioni. & obli. Arrianus, extra, de proba. ex literis. & supra §. proxi. in princ. Et leuius est fugere, quam impetere. Nam talibus fugitiuis iura subueniunt. extr. de exceptio. cum inter. & capitu. dilecti capitulo 3. fina. ¶ Et rei uidentur certare de damno uitando, non de lucro captando. Vnde eis iuris ignorantia lapsis subuenitur. C. de iur. & fac. ignoran. quamuis. Præterea periculosum est nono aduocato esse pro actore, propter libellos formandos, & alia multa, quæ a occurrunt: quæ de facili comprehendere nequit. ¶ Item cautus sit antiquus aduocatus, ut nouum timeat: qui leges & iura in promptu habet, tanquam nouiter ex studij fornace eductus. argumentum. de consecratione. distinction. secunda. liquido. & qui tanquam inanis glorie cupidus seruet nimia diligentia in uincendo: ex quo fit, ut sæpe obtineat contra antiquos, qui ut plurimum sunt desides & remissi. ¶ Diligentia etenim est mater omnium artium in suo opere: negligentia uero nouerca est eruditio nis: ut 83. distin. nihil. sed & nouus deserat antiquo, saltem propter aratem. ff. de iure immu. semper. & 2. quæstio. 6. anteriorum. uersicu. illud etiam. Item, sit cautus, ne clanculo loquatur testibus: in quo de facili peccat: si enim testis minus dixit, aduocatus factum ignorans supplet: & sic instruit. Vnde si à te queritur, an sibi loquutus fuerit aduocatus, dices quod sic: ita in infamiam uulgi ueniet: quia eum subornasse credetur. Hinc est, quod nobiles & maiores nomina sua in contractibus inferi non patiuntur: sed aliorum nomina inscribi faciunt. ff. de auctorita. tuto. pupillus §. penul. C. de contrahen. & commit stipula. optimam. extra, de his, quæ fin. à prela. sine con. ca. capitu. quanto. in fin. nec enim decet uirum bonum causam suam falsitatibus adiutare. ¶ Nam falsitas est immutatio ueritatis: ut in auth. colla. 6. de instru. caute. & fide. in princip. & penitus aliena est à ueritate. extr. de celeb. mis. in quadam. §. ceterum. Querere autem à testibus, non tamen instruendo eos, quid de causa sciant, ut clientulo certum possit præbere consilium aduocato non interdico: ut supra eod. §. nunc tractemus. uersicu. factu autem. & uide infra uersicu. item caueat ne falsam. ¶ Sed nunquid clientulum potest in responsionibus facti instruere? Videur quod sic: nam & tutor & curator instruit minorem, qualiter respondeat: ut C. de aucto. præst. clarum. ergo pari ratione aduocatus, qui est quasi tutor clientuli. Sed dic, quod dissimiles sunt: quia aduocato non est officium suum damnosum: sed tutori sic, si aliquod damnum pupillo contingat. Debet ergo principalis per lesatum proponere, nisi sit omnimode simplex: ut extr. de iudi. passoralis. & ad factum per se respondere, sine aduocati instrutione. Aduocati tamen sæpe faciunt illum cuncta negare, & sic delirare: quamuis illud non semper expedit: ut ff. de tribu. l. illud §. penult. nec fieri debet. C. de indi. uido. l. 2. extr. quod met. cau. cum dilectus. Et scias, quod contra instrumentum aduocationem, uel testimonium, proditum est sena. consil. Libonianum, de quo mentio fit ff. ad l. Corne. de fal. in rubri. Est etiam de sena. consil. Libo. & infra in tractatu libellorum de fide instrumenti. ad fin. Et sufficit dari pignora, uel fideiussor. es, uel iuramentum præstari super ipsa corruptione. de quo dic ut in lib. Ros. in titu. de senatu consil. Libo. & infra in titu. de positionibus §. 3. iuxta fin. Habet autem locum prædictum senatus con. in instrutione facti, non iuris. Nam sæpe instruimus aduocatos in iure: puta respondeas sic ad talem legem. licet aliter se habeat iuris ueritas. Nec in senatus consultum incidimus. Vbi autem aduocatus instruit in factu, cum se habeat aliter ueritas reij: tunc habet locum. Falsitatem enim committit, quæ est immutatio ueritatis: ut dixi. & infra uersicu. item caueat. Potest autem docere clientulum quatuor modis respondere: ut infra de position. §. nono. uersicu. item nota. ¶ Item studeat aduocatus scire probationes, & iura, & secreta causa partis aduersæ, ut illas possit efficacius impugnare, & se securius defendere. ¶ Quia nulla peior pestis ad nocendum, quam familiaris inimicus: ut 93. distin. si inimicus. C. de dona. data. de cõ. sec. distin. 3. quomodo exaudit. uersicu. si autem quo casu arbiter cogitur

ADDITIONES.

- * Vtriusque. ¶ Sic permittim posuit Aegid. rubricam de cautelis aduocatorum.
- a Nequit. ¶ Hæc ergo duo consilia dabat fortissima Vbert. nouo aduocato & tyroni de præligenda parte rei: quod si esset pro actore, in libello formando haberet consilium antiquioris omnino. Suadebat tamen id fieri secreta: ut ex uictoria reportaret honorem, & contrarium attribueret consilienti, hoc uide post finitum tractatum de offi. iud. uer. si tu es.

8 cogitur pronunciare. ff. de arbi. Labeo §. 1. versicu. finge. ¶ Item sit cautus, vt scripturam in iudicio productam suo ore non legat: quia si falsa sit, ex hoc vt falsarius punietur. ff. ad leg. Corne. de fal. falsi nominis. extr. de cri. fal. ad falsarium extra, de exce. pral. inter dilectos §. preterea. versicu. quid si ad. & seq. Excusaretur tamen preterea ignorantia. ff. eodem, impuberem §. qui codicil. los extra, eodem, dura & in predicta decret. ad falsarium. Videat prius, si est ibi rasura in loco suspecto, vel interlineatura, vel abolitio, vel cancellatura, vel aliud huiusmodi. C. de edicto diui Adriani tol. l. fin. extra, de capel. monacho cum venerabilis. de fide instrumen. inter dilectos. vel an possit redargi de aliquo vitio falsitatis. Quod dic vt extra. de crim. falsi. licet. capitulo, quam graui. & infra de instrumen. edition. §. postremo. & infra de referi. pralen §. 1. & seq. ¶ Caueat etiam, ne frustratorias postulet dilationes. 3. questio. 7. infamis §. tria. versu. si quis ex litigatorib. C. de iud. properandum §. illo proculdubio. ¶ Item caueat, ne pecunia, vel pratio litem instructam defendat: alioquin poena falsi tenebitur. ff. eod. l. falsi poena. Nec ob pecuniam falsam aduocatum instruat: alioquin tenetur lege Cornelia. ff. eod. l. 1. in princip. & supra versicu. sed nunquid. ¶ Item sit cautus, vt non innitatur sue prudentia. extr. de constitu. ne innitaris. & c. 1. ¶ sed quacunque dicit, vel facit in iudicio, sumat fundamentum a iure, vel ratione. i. distinet. consuetudo. & ex scripturis sensum capiat veritatis. 37. distinet. relatum. ¶ Item caueat, ne falsam legem vel canonem, cuius auctor ignoratur: vel abrogatam alleget: alioquin falsi crimen incurrit, & deportari meretur. ff. ad leg. Corn. de fal. l. 1. & l. eos. & l. fin. & l. diuus. & C. de iudi. Cod. confir §. hunc igitur. & de ve. in enu §. has itaque leges. & extra, in proemio Decreta. in fin. licet sit argumen. contra extra, de iud. nouit. versu. quicunque

10 lit. Sol. ibi, & 11. questio. 1. quicunque. ¶ Qui enim falsam legem pro utra, vel abrogatam alleget, & iudex eam recipit, falsi crimen incurrit: vt in primis concordat. Caueat ergo ne a veritate discedat, nementiatur, ne calumniose alleget. ne peruersè inter preter. C. de iudic. rem non nouam §. patroni. C. manda. ab Anastasio. C. de iur. calum. l. 2. respon. 1. in authen. constitu. quæ ad se. ip. & lib. na. in prin. colla. 5. extr. de deci. ad audientiam. Vile enim salaris est propter salarii nummum, contemnere Deum: vt 1. 2. questio. 1. duo. Quid namque prodest homini. si vniuersam mundum lucretur, anime vero detrimentum pariat: vt extra. de simo. Martheus Hinc est quod dicit lex. quod si quis lucro pecuniam capiat, veluti abiectus & degener inter vilissimos numerabitur: vt 3. questio. 7. capitu. infamis §. apud vrbem. & C. de postulat. vt e. tr. de restitu. spol. literas. 23. questio. 1. capitu. 1. §. ex his. quia omne quod non est ex fide. peccatum est. extr. de referi. capitu. fina. 23. questio. 1. capitu. primo De talib. quidem dictum est per

a Prophetam: Quorum os maledictione & amaritudine plenum est. Et Seneca ait in libr. 2. de Ira, qualiter oritur, vltra secundam col. turpes lites turpiores habent aduocatos. & infra Corona pro mala causa, bona patroni voce corrupta. & infra, Inter istos, quos rogatos vides, nulla pax est: alter in alterius exitum leui compendio ducitur: nulli ex alterius damno questus est: felicem oderunt, infelicem contemunt, maiores grauantur, minorij grades sunt: diuersis stimulantur cupiditatibus: omnia perita ob leuem voluptuositatem, pradamque cupiunt. & infra. ¶ Hoc vno à multis animabus differunt, quod ista mansuetiunt alentibus: illorum rabies ipsos, a quibus est nutrita depascitur. De his loquitur propheta Etaias capitu. 10. Ve qui condunt leges iniquas, & conscribentes iniustitiam scripserunt, vt opprimerent in iudicio pauperes, & vim facerent cause humilium populi nostri: ut essent vidua preda eorum, & pupillos diriperent. Et iunge hic, quod notatur infra de exceptionibus §. viso. versu. siculo. hac igitur. Quid si aduocatus legit falsum instrumentum, vel falsum testem? Respon. si facit scienter, debet vt falsarius puniri: alias non. ut in primis concordat. & extra. de crimine falsi. ad falsarium. & supra. a versu. item

13 sit cautus, vt scripturam. ¶ Sed qualiter constare poterit de scientia vel ignorantia? Respon. ex qualitate persone legentis. Inspectur enim an sit persona honesta & diues, & sine suspitione: an vero sit suspecta & mops: & qua talia facere consueuerit, gratia, odio, vel lucro. ff. de re mili. non omnes. §. a barbaris. de testibus. l. 3. in princip. C. si quis Impera. male. l. vnica. de rei vend. in fundo. ff. de accusa. si cui. extr. de pig. illo vos. in fin. 46. distinet. sunt nonnulli in fine. Item sit cautus ne verbis prouocatus uelit contrinno se vicisci: sed congruo expectato tempore rationis elyppo se defendat. Petat ergo tempus ad deliberandum: sicut quidam sapiens opprobrijs lacessitus fecisse dicitur. 46. distinet. seditionarios. 45. distinet. & qui emendat. ¶ Item cautus sit ne passim promodico salario aduocet. Nam ex hoc vilis & degener habetur: vt 3. questio. 7. capitu. infamis §. apud vrbem. Nec expediret pro modico salario alteram lãdere partem: non enim fieri potest, quin la-

datur, qui vincitur: quoniam intercessionis beneficio se victum ab

14 fas simul recipiat. ¶ Quia pluribus intentus, minor est ad singula sentis extr. de cler. coning. diuersis. Item sit cautus, vt priusquam à iudicio recedat, quacunque acta fuerint, videat per manum notarii curia scripta. Nam si scriptum sit aliter, quam actum fuerit, & in alio termino contradixerit, stabitur scriptura tabellionis. extr. de probatio. quoniam contra C. de re iud. gesta. C. de dona. in donationibus. Sa pe enim ex breui facti mutatione ius mutatur: vt supra. §. nunc tractemus. prope princip. ¶ Item sit iudicium declinare intendit, omnia quæ dicit, & petet, faciat cum protestatione, scilicet saluis exceptionibus, & defensionib. suis extr. de dilat. capitu. fin. ¶ Item sit cautus, vt procuratoria & rescripta omnia, per quæ datur, seu fundatur in iudicio, & breuiter omnia acta faciat iudicis auctoritate transsumi, cui transsumpro stabitur. C. de testam. publicati. extr. de confirma. vt. vel inuti. capitu. penul. Alioquin si perderet, in posterum sententiã non staretur, si erat de-

15 legatus, quæ dicit ut. not. extra, de offic. deleg. cum in iure. ¶ Item etiam caueat, ne quocunque sententiam conscientiam recipiat: sed quam cito eam desperatam senserit, deserat, quod etiam olim iurare tenebatur: sed hoc consuetudine non habetur. C. de iudic. rem non nouam §. patroni. & argum. ff. de except. doli. l. j. §. item quaeritur si quis. in fin. & hodie etiam iurare tenetur. vt in constitu. Greg. X. d. e postu. properandum. ¶ & alibi sic iuret. Tutor enim impatur, & pupillo ad interesse tenetur, si causam pupilli desperatam ducat. C. de administratione tutorum. si bonam & non est ignorat. ff. de administra. tu. quoties. §. sicut Ignoscendum tamen est illi, qui bonam fidem agnouit: vt ibi, & ff. mandati. Quintus. Item sit cautus, ne facile aliquid confiteatur allegando, sed protestetur: vt supra eod. §. iam nunc versu. lex pramissis. Eius namque confessio, sicut & partis, nocet, nisi fuerit

16 reuocata: vt infra in titu. de confes. §. fin. prope princip. ¶ Semper ergo sub conditione, seu in modum exceptionis proponat, dicens: non est ira: & si esset, obstat tibi hoc. vt extr. de exceptio. cum venerabilis. Si enim respondendo, seu excipiendo, non videtur aduersarij intentionem simpliciter confiteri: vt ibi, & ff. de except. non vtrique. ff. qui. mo. pig. vel hy. po. solu. si debitor. infra, de excep. §. vno. versu. cum igitur. & sequen. ¶ Item si cautus, vt nihil dicat: seu faciat, quod possit iudicem prouocare. Vnde non sit promptus ad eum, vel recusandum, vel suum iudicem deiciendum: sed studeat ei placere, & sape sibi loquatur ad aurem: quæ dicit, vt supra. §. hinc dicendum. versu. caueat etiam. & sequen. ¶ Item sit cautus, ne litem ex industria protrahat: alioquin punietur in duabus libris auri. quod dicit, ut infra tit. de exceptione.

17 §. iulo. prope finem. versu. hanc igitur. ¶ Quid si per imprudenciam aduocatus quis causam perdat: non quid tenetur aduocatus sicut se iudex, infra de requisitio. consi. prope princip. Potest dici, quod imputet sibi qui talem elegit. infra de salar. §. sequitur. vt

c fiscal. quid si reus fuit, & c. Vel dicendum dominum meum, quod aduocatus tenetur, siue per negligentiam, siue per imprudentiam causam perdat. argument. ff. ad leg. Aquil. idem in eis. ff. lo. & con. cum in plures. §. locator. ff. de offic. praeli. illicitas. §. sicut. extr. de arate & quali. ad aures. ff. de poenis. si quis aliquid. §. quis in sum. ff. ad leg. Corn. de fal. l. 1. §. is, qui. Et breuiter, secundum eum, tenetur, quacunque eius vitio causa perdat. argumen. ff. de euic. si ideo. C. eod. l. empor. extr. de emptione & vendi. capitu. fina. & ff. de tabu. exhibend. l. loenim. §. condemnatio. Secus, si ex qualitate cause, vel ob defectum probationum: quia tunc vitium est materie, non artificis: vt supra §. nunc de exordijs. versu. post hoc autem. ¶ Illud autem certo certius est, quod cum aduocatus dolo malo fecit, vt clientulus perdat causam, bene tenetur. ff. de euic. filius. argumen. extr. de iniu. capitu. fina. 50. dist. sepe. Et hoc probato, causa restituetur, vt de ea iterum cognoscatur. C. de adu. diuer. fo. iud. l. 1. ff. de minoribus. minor magistratus. §. 1. quod uerum est: cum ad hoc actum est contra victorem, ut causa de nouo agatur, & probata est aduocati prauaricia. Secus si actum fuisset contra aduocatum, vt puniatur, ga. tunc non obesset victori, ut causa restitueretur, & de nouo ageretur, quia res inter alios acta, & vt extr. de fide instru. inter dilectos. versu. si. & C. quibus res iud. non nocet. l. 2. & extr. de re iudicata. quamuis. Alij tamen dicunt, quod in hoc crimine, & in alijs publicis res inter alios

ADDITIONES.

- a Prophetam. ¶ Psal. 9.
- b Properandum. ¶ Reuocata quia non est in 6. & vide 3. §. 1. uer. i. habet. cum sua remis.
- c Meum. ¶ In summa, eo. tit. de postu. §. ulti. uer. ceptur etiam.

ter alios acta alijs præiudicat. ff. de iureiur. cum. qui §. in populari
 bus ff. de accus. l. i. §. j. & arg. ff. de præuarica. l. 3. responso. j. Sed
 quare hoc casu retractatur iudicium. quia hoc non est in procura-
 tione: vt ff. de iudicijs. si prætor §. 3. ff. de dolo. l. & eleganter. §.
 si dolo. Respon. quia contra procuratorem agitur mandati: vt
 19 C. de manda. l. cum procuratore. sed non contra aduocatum.
 ¶ Itē quare non datur a dolo de dolo §. aduocati, vt non retra-
 ctetur iudicium? Respon. quia aduersarij deprehendit calliditas.
 quæ sola sufficeret. ff. de iudicijs. Marcellus. Sed hæc ratio non pla-
 cet. Nam ita bene est agendum contra aduocatum actione in fa-
 ctum, sicut contra iudicem, qui male iudicauit: vt in prædic. tit.
 de requisit. consil. Et ergo ratio illa: quia procurator per litem
 contestat. fit dominus litis: vt C. de procurator. neque. quare non
 rescinditur iudicium. Secus in aduocato: quare rescindit. Sed vi-
 detur etiam, quod aduocatium non rescindit: vt ff. de mi. minor.
 20 §. j. Sol. ibi. ¶ Porro cum aduocatus ex industria causam pro-
 gat, punitur in duabus libris auri, vt dixi: & nihilominus clientu-
 lus eius ex hac dilatione læsus, potest agere contra eum. argu. C.
 de iudic. propterandum. §. illo proculdubio. Sed quid si ex indu-
 stria aduocati alterius partis sit læsus: nunquid potest agere con-
 tra eum? Respon. sic, actione de dolo: vt ff. de dolo. arbitrio. §. pe.
 & l. si dolo. & si ille non fuerit soluendo, clientulus ille restituere
 tur contra partem aduersam: ne ex dolo eius aliquid lucretur. ff.
 de eo, per quem fac. est. l. fin. in princip. secundum Vber. Cautus
 etiam sit, vt ultimo proponat, si potest, & sub compendio recipi-
 endas rationes efficaciores, & magis cogētia iuray iudex e
 melius memorie commendet: vt §. iam nunc. vers. pen. j. de dispu-
 rat. & alleg. §. post hoc in si Item sit cautus, ut si videatur allegatio-
 nibus superari impudenter, eludat aduersarium: vt §. §. iam nunc.
 ver. verum. ¶ Item cautus sit, vt si putat sententiam contra se fer-
 ri debere, non adsit eo tempore quo ferretur. quod dicit j. de p.
 lar. sentent. in fin. Item debet legere literas commissionis, & libel-
 los, & facere positiones: ut capiat aduersarium in aliqua positio-
 ne, & sic obtineat. C. de confessis. l. unica. sicut luday uolebant I-
 21 sum capere in sermone. ¶ Nam homines per uerba, & bonas per
 cornua ligantur: ut no. In sti. de oblig. in princip. Ex præmissis igit
 collige, quod iurisperitus debet esse in consilio cautus, in patroci-
 nio fidelis, in iudicio iustus: quoniam de talēto sibi credito tene-
 tur reddere rationem: vt in consilij. Gregor. X. de postu. prope-
 randum. 2. Quæ autem hic defunt, uide j. in tit. de disput. & alleg.
 aduoc. trem qualiter aduocati te coram consiliarijs habebūt, uide
 j. in tit. de conf. requisitione.

ADDITIO.

a Properandum. ¶ Fuerunt hæc uerba in proemio primæ compilationis.

¶ Bald. De Aduocato.

Videat omnis aduocatus, & hic audiat. G. cum. aduocato. li. iudex non de-
 bet habere consilium. no. in l. proxime. ff. de his que in test. delen. Bal. ¶ Si
 quis aduocatus est generalis duorum ecclesiarum, & inuicem litigant, tene-
 tur inuare ius habentem: si hoc sibi non liquet, tenetur inuare illum, cui pri-
 mo promissit operari. In operis. ff. locati. uer. quid si aduocatus habet in §. 1.
 G. ¶ An qui iurauit aliquem inuare, debet expectare requisitionem? Vide
 ff. de ma. conue. l. 1. §. magistram. uer. nunquid is, qui iurauit, per G. d. qd
 non G. ¶ An salarium aduocati transeat ad hæredes eius uer. sed pone ab-
 bas. G. non nisi sit facta mentio hæredis. G. ¶ Laudes faciendas ad quē do-
 ctorandum & commendandum uide in §. hic dicendum. vers. commendat.
 igitur. ¶ Qui comparet in termino, & ante recessum iudicis recedit illicen-
 tiatus, contumax est ratio, quia uidetur citatus ad duo: uidelicet ad compa-
 rendum, & ad procedendum: sed iste non processit ergo, & c. in §. sequitur
 uer. item. secundum Vber. vide infra in tit. de appellat. ante §. ille qui cō-
 paruit. & Innocent. de offic. delega. c. consilium. ¶ Aduocatus potest in iur-
 re clientulum suum, & testem in iure, non in factis, §. utriusque. uer. si. nun-
 quid clientulus. G. in factis: ut uerum dicat, ut no. Roff. in tit. de senatuf-
 consil. Libo. Bald. Vide multa pulchra in hoc tit. & vide supra de actore.
 §. an omnis aduocatus dicatur habere castrensē peculium. ¶ Quod aduocatus
 non responderet positionibus, imo arceatur a conspectu, uide infra de posi-
 §. aduocatus. & de confessio. aduocati, uide infra de confess. §. confess. aduocati.
 ¶ Quod aduocatus debeat omnes attestations rimari, infra, de proba-
 tionibus. §. aduocatus. ¶ De modo aduocandi uide per totum titulum
 de disput. & alleg. uide supra, de iudic. de §. super causa. uer. si. quid econ-
 tra. An quis possit esse aduocatus in causis, in qua sui iudex, uide infra de pe-
 titio. sentent. per totum. & de interrog. quæ fiunt in iudicio. §. si. uer. si. fin. &
 §. de assess. §. si. uer. si.

¶ De teste. Rubrica.

NUNC de Testib. aliqua ad instructionem utilem le-
 gentium supponamus, dicentes: Quæ possunt cōtra
 testes opponi. Quando, & qualiter sunt producendi
 seu recipiendi. De iuramento ipsorum. De articulis.

De interrogatorijs. De testium examinatione. De attestacionum
 publicatione. De rubricis. De testium reprobatione. De numero
 testium Quibus testibus magis fides adhibeatur De ipsorum con-
 pulsionē. Et de renunciatione productionis testium.

ADDITIONES.

2 Materiam tractant omnes Summistæ, sed per diuersa membra. Ex præctis
 Pileus in quarta parte ponit rub. de testi. & quatuor post illam scilicet de ip-
 sorum productione, de iuramento, de fide, de rescrip. in instrumento. ¶ Ba-
 gar. tractat de his plene charta secunda. uer. quid sit testis mistum. usque ad fi-
 nem. ¶ Tancred. parte tertia fecit de materia vnde rubricas. Roff. nil ni-
 si in quantum tractat de Libo. ¶ Vber. de Bobi. mih charta quarta.
 de §. si pars aduersa. usque ad §. eam breuiter. satis plene, & ibi de positioni-
 bus. ¶ Vber. de Bonacur. nihil. ¶ Ioannes de Deo, Caulla. v. li. post princi-
 pium. posuit quatuor rubricas. & de hoc in lib. in d. parte prima, secundam. 4.
 3. sub suis rubric. ¶ Bonag. parte tertia, rubrica, qualiter formentur articu-
 li probandi per testes, usque ad finem ipsius partis. ¶ Aegi. sub decem rubri-
 cis continuis, vna interposita, prosequitur materiam. inchoans. in xxix. ¶ Al-
 ber. Galeo in rubrica, de testi. multum dedit auctori causam dilatan di.
 ¶ Nepos de Montalba, rubrica contra testes. ¶ Guido de Suzer. vbi de ca-
 pitulis. super quibus producantur testes, & vbi de interrogationibus testi-
 um. ¶ Roland. doctor aliquid sub rubrica de probationibus. ¶ Gallicus sub
 tota rubrica de probationibus vniuit duodecim quæst. in teste, que in eius
 productione requirit, & illa eadem duodecim posuit, qui illum in ordi. ne
 quitur supra in proemio in contentione actoris & rei, duab. ult. col. Mi-
 nor ordinarius in charta penultima. ¶ Et sciendum, quod ex prædictis sol-
 us Bagarotus diffinire uoluit, quid sit testis, dicens: quod testis est ueritatis
 aduocatus, & oportet eum detectorem. Sed multi ueritatem adiungunt, & detegunt
 occulta, qui non sunt testes: ipse tamen allegat C. eodem. tit. l. eos. & de re-
 p. l. contentu. In quibusdam antiquis iuuenialium, cuius nomen ignoro, sic
 diffinientem, quod testis est, qui omni gratia, & omni potentia si lem religio-
 ni iudicialitè debitam possit præponere. C. de testibus. Leos. canonizata. 4.
 quæst. 3. testes. Sed illa non est diffinitio testis. multi enim id possent, qui de
 facto testes non essent: & ideo transeamus cum Summistis omnibus, qui nō
 diffinierunt, nec de hoc membrum fecerunt. ¶ Iterum, quia uile puto, quæ-
 dam titulum istum tangentia, que in quadam accusatione de quodam episcopo
 facta in curia fuerunt in dubium deducta, communicare dispono,
 plus remissioni ipsarum, quam prosecutioni vacando. Super delatis com-
 missa fuit receptio testium ad pares. Aliqui per delatores nominati ex cō-
 munitate erant, quarebatur in illi possent illos absolueret pro dicendo testi-
 monio, cum diceretur, quod per alios ueritas haberi non posset. In dubium
 autem esset hoc, nisi illis iudicibus fuisset commissum, de testibus. ueniens.
 2. in fi. Si commissum non esset, uideretur idem de hoc not. de sentent. exco-
 mu. solet. lib. 6. & super §. gloss. Secundo quarebatur, an stylus curie Roma-
 næ haberet certum numerum testium taxatum, secundum uarietatem cau-
 sarum. Ad hoc simplex iurista respondere non potest, tamen oportet,
 quod numerus quadregentius statutus in decret. cum causam. eodem. tit.
 non est ordinatus. & ibi de hoc. & super glo. pe. & ff. eod. tit. l. 1. in fi. Tertio,
 quarebatur an quidam testes quos episcopus carcerauerat ut iudex, essent
 per hoc repellendi? Respon. hoc iure non expressum, tamen ex hac causa mi-
 nuitur fides testis. in auth. de testi. §. si uero odiosus. Quarto, quareb
 familiaribus episcopi per ipsum expulsis propter scelera: an sint recipiendi cō-
 tra ipsum episcopum? Ad quod respondetur, quod crimina possent esse sus-
 sciens causa repulsionis: sed quod fuerunt familiares. no. 2. quæst. 7. cum pa-
 stor. de accus. nulli episcoporum. Quinto, quæritur de laicis & mulieribus
 an admittantur ad testimonium contra episcopum. de his j. §. proximo. Et
 uer. item quod est mulier. cum uer. seq. Sexto, de his, qui aliquid contentio-
 nem, uel causam cum episcopo habuerunt. Respondeo, illos non repellēdos
 Infit. de exc. tut. §. item propter. & in auth. de testi. §. si uero odiosus. Septi-
 mo, de his, qui sunt de genere deferentium episcopum, uel illorum, qui con-
 tra episcopum appellarunt. Respondetur, illos admitti. C. eo. ritu. parentes
 & liberi. cum ibi notatis. & dicitur infra. post prin. non tamen sunt tante fi-
 dei, ut extranei. nam si sola amicitia in aliquo detrahit fidei test. ff. eod. l. 3.
 §. si fortius consanguinitas. ff. de iniur. l. lex Cornelia. cir. prin. que restat epi-
 scopus ultimo, an in productione testium deberetur sibi amplior fauor, quā
 delatoribus: respondetur quod sic, quia delatoria est illauidabilis intentio. 2.
 quæst. 7. si quis episcopus. & quia delectat papam testimonium bonæ fidei
 episcoporum. de accus. licet. in fi. & facit ff. de fer. l. vbi in dilacionibus,
 plus fauetur reo quam auctori.
 ¶ ADD E. quo ad primum quæstum, & an excommunicatus possit absolui
 a delegato, ut ferat testimonium Oldr. consil. cclxx viii. incipiente, licet
 claustrales. vbi concludit, quod sic, quando alias ueritas patere non po-
 test. Consilio uero cxlv. incipiente, quæritur si testes, uideatur transire cum
 contraria opinioe, quam dicit tenere Innocent. Hostien. & Ioannem de
 Imol. in capi. solut. de sentent. excom. Verum est quod non aperit, an ueritas
 possit aliter erui. Vide etiam ibi qualiter est in arbitrio iudicis refrenare
 re & ampliare numerum testium: licet decre. causam. de quadragesimo
 loquatur. Et qualiter carcerati per episcopum contra ipsum perhibere
 possint testimonium, licet non tanta fides debeat adhiberi. Et qualiter ser-
 uientes episcopo possint admitti. Et qualiter laici, bigami, & mulieres pos-
 sint testes esse. In criminali successiue de omnib. hic dicitur per lo. And. ibi
 uide de uerbo ad uerbum. sed de dicitis consil. cclxxviii. ple non uideatur
 notitiam habuisse.
 b Nunc de testibus. ¶ Opponi de hoc primo tractat opus Iaco. de Ameli.
 quem nominauit super rubrica de testibus. in fi. quam intulauit de proba-
 tione testium. in quo ponderatis quæ infra sub hoc membro scribuntur, nō
 expedit laborare.